

officielt, endvidere deres Agenter og Fagpressen, og kyndige Folk siger — og det er vist ikke med Urette —, at der neppe er noget Omraade, hvor der løber saa megen Sladder og Løgn som indenfor Forsikringsverdenen. Jeg tror, at det derfor er paa rette Plads, at man, naar Sagen behandles her paa Rigsdagen, herfra retter en Henstilling til Selskaberne om at bidrage til at højne Konkurrencemoralen og bidrage deres til, at der kommer en bedre Tone ind i Forsikringspressen, som jo til Dels opretholdes af Selskaberne ved deres Avertering, hvad ogsaa det ærede Medlem, der nylig talte, nævnede. Det er jo dog et lidet tiltalende Antal Injuriesøgmaal, der opstaar paa Grund af al den Sladder og Løgn, som bringes til Torvs, og Selskaberne maa kunne øve nogen Indflydelse herpaa.

Det ærede Medlem fra Roskilde, der talte i Tirsdags, udtalte Tvivl om Forsvarligheden af de nye Bestemmelser med Hensyn til Selskabernes Beholdning. Vi Lægfolk her i Tinget er jo med Hensyn til Udformningen af disse Bestemmelser nødte til, hvad Sikkerheden angaar, at akkviescere ved, hvad de kyndige paa dette Omraade har anført. Men et Gode maa det dog siges at være ved de nye Regler, at de ikke tillader det, de gamle Regler tillod, nemlig at man kunde opføre som Aktiv uafskrevne Anskaffelsesomkostninger for Forsikringer, der er traadte ud af Kraft. Dette er unægtelig et Plus. Det vil i og for sig, kunde man sige, være et Gode, om der nu i alle Selskaber kunde gennemføres det, som de kapitalstærke Selskaber kan gennemføre, nemlig at de straks afholder de meget betydelige — vistnok her i Landet ualmindelig store — Udgifter ved Erhvervelsen af Forsikringer, saaledes at ikke noget af dem opføres som Aktiv. Men dette lader sig ganske sikkert ikke gøre, hvis man ikke vil sætte Bøm for Udviklingen af Virksomheden gennem Dannelsen af nye Selskaber. Det ærede Medlem fra Roskilde har jo heller ikke Ret i, at der ikke skulde ligge nogen nævneværdig Værdi i dette Aktiv. Deri, at Tillægspræmien stadig følger med, ligger virkelig et betydeligt Aktiv, noget, der ogsaa tages Hensyn til, naar et Selskab køber et andet Selskabs Virksomhed. Jeg tror, at det ærede Medlem der har set forkert. Et Gode vilde det selvfølgelig være, om man kunde blive ved de gamle Bestemmelser i den nugældende Lov, men skærpe dem paa den Maade, at Anskaffelsesomkostningerne for Forsikringer,

der er traadte ud af Kraft, gik ud som Aktiver. Det vilde i og for sig være et Gode. Men det synes jo, som om dette vil skade Udviklingen af de nye Selskaber, de unge Selskaber i en betydelig Grad, saaledes at man kunde blive nødt til at gaa bort fra denne Vej. Det ærede Medlem har anført en Række Tal, der viser Forskellen i Vilkaar. Han har taget et enkelt stort Selskab med de nye og de gamle Regler. Om det ærede Medlem har taget Hensyn til de udtraadte Forsikringer, kan man ikke se af det ærede Medlems Tale. Det ærede Medlem har utvivlsomt Ret i, at Selskaberne ved Anvendelsen af de nye Regler kommer til at staa svagere. Men det, der er Hovedsagen for Lovgivningsmagten, for Administrationen, for Ministeriet og Forsikringsraadet, er selvfølgelig, at man ikke gaar Sikkerheden for nær. Kan det godtgøres, at man ved de nye Regler gaar Sikkerheden for nær, burde man naturligvis foretage Ændringer i Bestemmelserne i §§ 15—19. Der synes dog ingen Tvivl at være — saa vidt man har kunnet skønne — om, at de nye Regler virkelig giver en tilstrækkelig Sikkerhed, og saaledes er da Hovedformaålet med dem naaet.

Det ærede Medlem fra Roskilde var inde paa et andet Moment. Det ærede Medlem vilde popularisere en Del af Lovens Bestemmelser. Det kan ogsaa være godt. Men maaske jeg saa ogsaa maa popularisere, hvad det ærede Medlem var inde paa. Hans Hovedbetragtning er jo ganske sikkert den, at naar der bliver flere Penge til Raadighed for Selskaberne — og det vil der jo utvivlsomt blive, naar man gaar ind under de nye Regler fremfor at beholde de gamle —, vil det under de nuværende hidsige Agitationsforhold i Forsikringsbranchen medføre en endnu hidsigere Agitation, hvad der vil medføre større Udgifter for Selskaberne. Alle Selskaberne kommer til at følge med i denne Agitation. Gode Agenter er dyre, Udgifterne vil stige, og den nødvendige Konsekvens deraf bliver, at det bliver Befolkningen, der kommer til at betale Gildet. Det er ganske sikkert det, som ligger til Grund for det ærede Medlems Betragtning: Skal vi nu ikke se at føre Livsforsikringsvirksomheden paa en saadan Maade, at de stadigt stigende Udgifter for Befolkningen ved en bestemt Forsikring, naar ikke Dødeligheden eller andet nødvendiggør det, holdes indenfor visse Grænser? Det er et Spørgsmaal, som det er naturligt, at det i Udsigt stillede Udvalg kommer til at be-